

Nr 770

Av herr Larsson, Lars, m. fl., *angående storleken av sjukpenning vid sjukhusvård, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 900 i Andra kammaren)

Den som vid utgången av år 1954 var medlem av erkänd sjukkasse och som inte hade inkomster som berättigade till inplacering i sjukpenningklass äger rätt att genom frivilliga avgifter försäkra sig för sjukpenning (s. k. T-försäkring). Högsta sjukpenning per dag utgör tre kronor även om han i erkänd kassa var försäkrad för högre belopp. Den som i erkänd kassa var försäkrad för en resp. två kronor per dag ägde rätt att efter ansökan bibehålla denna sjukpenning. Sjukpenning utges endast vid sjukdom som förorsakar förlust av arbetsförmågan, d. v. s. halv sjukpenning utgår ej.

Vid varje sjukdom utges sjukpenning enligt T-försäkringen för högst 90 dagar.

För dag då den försäkrade åtnjuter sjukhusvård skall sjukpenning som överstiger en krona och femtio öre (1:50) nedsättas till nämnda belopp.

Denna försäkring var avsedd att vara tillfällig under en övergångsperiod. Enligt nuvarande bestämmelser gäller rätten att teckna försäkring till utgången av juni månad 1970.

Försäkringen meddelas främst till pensionärer, då villkoret för tecknandet är att vederbörande saknar inkomst som berättigar till inplacering i sjukpenningklass.

Det synes orimligt att en sjukpenning, som i dagens läge mera är en illusion än ett försäkringsskydd, skall reduceras vid sjukhusvård, speciellt med tanke på att ålderspensionär, som icke är frivilligt försäkrad och i obligatoriet är tillförsäkrad sjukvårdsförmåner, äger rätt till en sjukhjälpstid på 180 dagar utan att för närvarande behöva erlægga någon avgift.

T-försäkringen tillkom ursprungligen för att tillgodose ett försäkringsbehov för de personer som varit pionjärer då det gällt att bygga upp den frivilliga sjukförsäkringen, som från början hade sin förankring i yrkeskassor. Vid den allmänna sjukförsäkringens införande 1955 kom många av dessa föregångsmän att ställas utanför möjligheten att vid sjukdom uppbära sjukpenning.

Sedan dess har ATP trätt i funktion, vilket innebär att försäkringen efter den 1 juli 1970 ej längre har samma funktion att fylla som tidigare. Rätten att teckna nya försäkringar efter detta datum hör enligt vår mening ej fin-

nas. Däremot bör försäkringen fortfarande gälla för dem som t. o. m. 30 juni 1970 tecknat försäkring.

Med hänsyn till motivet för försäkringens tillkomst och storleken av det årliga överskottet kan det anses skäligt att under avvecklingskedet avgiftsbefria försäkringstagarna. Därigenom skulle pionjärerna inom sjuk-kasserörelsen erhålla viss kompensation.

Med återopande av vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär ändring i lagen av den 17 december 1954 med särskilda bestämmelser om frivillig försäkring i allmän sjukkassa så att sjukpenning icke må reduceras vid sjukhusvård,

att nya försäkringar icke må meddelas efter den 30 juni 1970, samt

att de som vid denna tidpunkt omfattas av försäkringen avgiftsbefrias.

Stockholm den 28 januari 1969

Lars Larsson (s)

Georg Pettersson (s)

Paul Jansson (s)

Nr 771

Av herr Larsson, Thorsten, *angående inkomstprövningen av viss studiehjälp.*

(Lika lydande med motion nr 890 i Andra kammaren)

Erhållande av i studiehjälpsreglementet stadgat inkomstprövat tillägg är beroende av den studerandes och hans föräldrars sammanlagda inkomst. Vid beräkningen av nämnda inkomst tas också hänsyn till eventuell förmögenhet så att om den studerandes och hans föräldrars sammanlagda förmögenhet överstiger 30 000 kronor, skall en femtedel av det överskjutande beloppet jämsställas med beskattningsbar inkomst. Om den studerande är gift skall makens inkomst och förmögenhet beaktas i stället för föräldrarnas.

Viss modifiering av sistnämnda bestämmelse är enligt min mening motiverad. I särskilda motioner från vårt håll krävs, att den andel av den behållna förmögenheten som överstiger 30 000 kronor, som skall läggas till